

efter den opkrævede Statter og afholdte Udgifter, saa synes det selvfølgelig, at selve Statsregnskabet med Undtagelse af de i Overensstemmelse med Tillægsbevillingsloven opførte Poster, eller i alt Fald forsaavidt det ikke oplyses, hvilke af dets Poster der ere opførte i Henhold til den nævnte foreløbige Lov, derved er blevet i saa væsentlig Grad mangelfuldt som Regnskab, at det maa erkjendes for ikke at kunne passere."

Hertil have Statsrevisorerne Drefing og Levys bemærket:

"At Statsregnskabet for Finantsaaret 1877—78 ikke er opgjort efter nogen sædvanlig Finantslov, er en umiddelbar Følge af, at, som bekjendt, ingen saadan for det nævnte Finantsaar kom istand, skjøndt Forslag hertil blev fremlagt af Regeringen, baade ved Rigsdagens Sammentræden i Oktober 1876 og ved dens Sammentræden i Oktober 1877; den forfatningsmæssige Hjemmel til Indtægternes Opkrævning og Udgifternes Afholdelse i det ommeldte Finantsaar indeholdes derfor alene i de tvende midlertidige Bevillingslove, nemlig den midlertidige Finantslov af 31te Marts 1877, den foreløbige Lov af 12te April 1877 og Loven af 8de November 1877, samt Loven af 20de December 1877 (hvortil slutter sig Tillægsbevillingsloven af 30te Marts 1878). Disse Love dække hele Finantsaaret derved, at den ene har afløst den anden, idet den midlertidige Lov af 31te Marts 1877, der gjaldt indtil den 15de April, fra den 16de April afløstes af den foreløbige Lov af 12te April 1877, som atter først ophørte at gjælde med Udløbet af den 7de November 1877, paa hvilken Dag den forfæstedes af Folkethinget, og den midlertidige Bevillingslov af 8de November 1877 ifølge sit eget Indhold traadte i Kraft fra og med denne Dag og vedblev at gjælde, indtil den for Resten af Finantsaaret afløstes af Loven af 20de December 1877."

"Hermed foreligger det Grundlag, hvorpaa Statsrevisionen efter vor Opfattelse har at behandle Statsregnskabet for 1877—78"

"Narsagerne til, at dette Grundlag er blevet faaledes, falde efter vort Skjøn udenfor Statsrevisionens Vedømmelse. Forsaavidt Statsrevisorerne Christensen og Høgsbro have støttet deres Indstilling paa den formentlige Ulovmødelighed af, at Regeringen under de foreliggende Omstændigheder udstedte den foreløbige Lov af 12te April 1877, skulle vi hertil bemærke, at, da den nævnte foreløbige Lov i sin Tid har været forelagt Rigsdagen, og Folkethinget herved har faaet den Afgang, som efter Grundloven maa anses for den regelmæssige og tilstrækkelige til at gøre Ansvar gjældende mod Regeringen i Anledning af ovennævnte foreløbige Lows Udstedelse, om det hertil havde fundet Grund, tilkommer det ikke Statsrevisionen nu at drage dette Spørgsmaal frem ved at gøre en Indstilling, der, naar den tænkes vedtagen af Folkethinget, maatte drage Rigsretsanslag, mod Ministeriet efter sig — et Skridt, som Folkethinget maa antages at have undladt som uniraadeligt —, saa meget mindre som Statsrevisionen vitterlig ikke er istand til at anføre noget som helst nyt, Folkethinget ikke hidtil bekjendt Moment, som kunde antages at ville forandre dette Things Opfattelse af, hvorledes det mener at burde stille sig overfor den foreløbige Lov af 12te April 1877."

Udvalgets Flertal (Suel, Rønner, Møller og Rump) kan nu, naar henfes til den historiske Udvikling, særlig til de Omstændigheder, der have medført, at der ikke er emaneret nogen sædvanlig Finantslov for 1877—78, ikke skjønne rettere, end at man maa tiltræde Revisorerne Drefings og Levys Opfattelse om, at der foreligger det fornødne Grundlag for Statsregnskabs Opgjørelse.

I Begyndelsen af Rigsdagssamlingen 1876—77 forelagde Regeringen for Folkethinget Forslag til Finantslov for Finantsaaret 1877—78. Under Behandlingen i bemeldte Thing undergik dette Forslag væsentlige Forandringer, idet Folkethinget dels optog forskellige Poster paa samme, som Regeringen modsatte sig, dels strøg en Mængde af Regeringen begjærede større eller mindre Summer, navnlig vedrørende Forsvarsvæsenet. Da Finantsloven kom til Behandling i Landstthinget, viste det sig, at dette ikke vilde vedtage Loven i den Skikkelse, i hvilken den forelaa. Efter at have været behandlet i et Udvalg blev Lovforslaget i Landstthinget underkastet en hel Del mer eller mindre betydelige Forandringer, idet dels forskellige af de af Folkethinget indsatte Poster udgik, dels et større Antal af de af Regeringen forlangte, men af Folkethinget forfæstede Bevillinger atter bleve indsatte. Efter at Loven derpaa havde været til 4de Behandling baade i Folkethinget og i Landstthinget og i ethvert af disse Thing var bleven vedtaget i alt Væsentligt i den Skikkelse, den for det paagjældende Things Vedkommende havde faaet ved 3die Behandling, blev der nedsat et Fællesudvalg for at søge den mellem de to Thing opstaaede Konflikt ujevnet. De gode Udgifter, der i Begyndelsen syntes at være i Fællesudvalget for en Bilæggelse af Striden, svandt bort som Følge af, at Spørgsmaalet om Ministeriets Afgang fattedes i Forbindelse med Betingelserne for den til Opnaaelse af en fuldstændig Overenskomst mellem de to Partier i Fællesudvalget fornødne Snødekommen. Forhandlingerne endte med, at man delte sig i et Flertal